

dum, & si quandoque ante factum exámen obdormire contingat, statim ac quis expergitur, instituatur, contubernalesque & matrimonio juncti hujus sancti exercitij usum invicem edoceant, seque mutuò ad illud practicandum exhortentur. Tertiò singulis Sabbatis de elapsa septimana, in fine singulorum mensium de toto mense, & in fine anni de toto anno instituatur.

MATERIA ORATIONIS.

Pro singulis hebdomade diebus.

Postquam currentis diei infra assignatam materiam semel aut iterum perlegeris, antequam orationem incipias, spatio unius **A V E M A R I A** elevando cor in Deum, considerabis, qualiter ad colloquendum cum **D E O** infinitæ Majestatis accedas, cum tamen quantum ad corpus non sis nisi pulvis & cinis, quantum verò ad animam infelix peccator. Ex hac consideratione concipies profundissimam humilitatem, reverentiam & fiduciam ergà divinam Majestatem, flexis genibus confessionem dices, & aliquem actum contritionis elicies, offeresq; æterno Patri in unione

unionem meritorum JESU CHRISTI totum, omnes cogitationes, verba & opera illius dici unà cum omnibus potentijs, memoria, intellectu, voluntateq; petendo lumen, & gratiam ad faciendam orationem & pios affectus pro gloria DEI & animæ tuæ salute exposita orationis materia eruendos: postmodum de sequentibus materijs mediteris.

PRO DIE DOMINICA

MEDITATIO PRIMA.

De anima paupere & Deo divite.

CONsiderabis, quàm pauper, miserabilis & afflicta sit anima sine Deo, quàm verò dives, honorata, & consolata cum DEO, reflectensq; supra se ipsum, si te in gratia constitutum inveneris (quantumvis omnibus alijs careres) divitem & felicem existimabis: si verò te gratia excidisse videris, pauperem & desolatam reputabis, & mendici instar ante DEUM prostratus eleemosynam, & panem cœli pro animæ tuæ salute rogabis.

Intueberis aliquantulum extremam animæ tuæ paupertatem, in qua ex parte tua, mali quidem plurimum, boni verò ne quidem minimum quid unquam repertum est, misera

sera anima tua, deficiente cibo & potu spiritali supernarum consolationum fame & siti pereunte. Discurres per omnes virtutes, considerabisque qualiter omnibus careas, easque ex te ne quidem acquirere valeas: ideo ad portas divinæ misericordiæ mendici instar stipem flagitabis.

Pauper magnâ humilitate, & si necessitas urgeat, multis lachrymis eleemosynam petit, vulnera sua detegit, ut homines ad compassionem moveat; perseverat in petendo, quocumque; sibi dato contentus est, pro illoque gratias agit. Similiter ad DEUM & Dominum tuum, æque divitem ac misericordem magnâ humilitate te conferes, rogans ipsum cum humilitate & lachrymis, ut oculis misericordiæ suæ te respiciat, tibique compatiatur. Ad movenda misericordiæ ipsius viscera, vulnera tua ipsi ostendes, dicendo te debilem ad opera misericordiæ exercenda, cæcum ad propriam miseriam cognoscendam, surdum ad divinas inspirationes, & mutum ad defectuum confessionem. Petes fiducialiter, & perseveranter, suscipiens grato & resignato animo, quidquid tibi concedere dignabitur.

Accedes etiam ad portas omnium superiorum

norum Civium, humiliter & perseveranter à
singulis eleemosynam poscendo, præcipuè à
B. V. MARIÀ, ab illa petes, ut tibi impetret
puritatem cordis, ab Apostolis fidem, à Mar-
tyribus charitatem, à Virginibus castitatem,
à Confessoribus patientiam, à Cherubinis
amorem, à Seraphinis sapientiam, ab Angelis
obedientiam, à specialibus Patronis tuis pe-
culiarium necessitatum remedia, ac denique
interponendo omnium Sanctorum preces &
merita, à SS. Trinitate per merita Christi in-
tegrum animæ remedium postulabis.

PROFERIA III.

MEDITATIO SECUNDA.

De Creatura ante Creatorem suam.

Considerabis, quod à Deo in hoc mundo
creatus sis, tibi que omnis creatura de-
serviat & adjumento sit ad serviendum in
præsenti vità CHRISTO JESU eo que in
futura fruendi, igitur extra ipsum tanquam
centrum tuum, quietem æque parum, ac
omnia elementa extra suum invenies.

Meditaberis, qualiter omnis creatura tibi
ex DEI præcepto inserviat, sol mundum il-
lumi-

luminando, aër producendo aves, mare pisces, terra animalia in cibum, vestitum, aliosq; necessarios usus subministrando; tu verò, omnibus creaturis Dei voluntatem implentibus, solus rebellis totâ vitâ tuâ fueris.

Discurres per omnes animæ tuæ potentias & sensus tam internos, quàm externos, considerabisq; qualiter omnibus contra Deum pugnaveris, memoriâ vanis, intellectu terrenis, voluntate mundanis, & sensibus voluptatibus illicitis inhærendo, totamq; vitam in maximis peccatis transigendo.

Cogitabis insuper, quàm strictam rationem de omnibus donis tibi præstitis, animæ potentijs, sensibus, omnibus annis, diebus, horis, imò momentis vitæ tuæ reddere dedebis.

Ex quâ consideratione concipies magnum timorem districti illius judicij, statuesq; te emendare & creaturis non nisi ad Deo servandum uti, fugere verò, quantum à Deo abducunt.

In quem finem dices semel Pater noster &c. & Ave Maria, ad divinum auxilium implorandum.

MEDITATIO TERTIA.

De filio prodigo.

Considerabis, qualiter **D E U S** ex immensa sua pietate per merita unigeniti sui **J E S U C H R I S T I** te in filium adoptaverit, & per hoc gratiam maximaq; beneficia contulerit: Primò jus ad hæreditatem cœlestis patriæ. 2. Maximam fiduciam consequendæ veniæ, cum **D E U S** pater tuus esse dignatus fuerit, & quidem talis, qui filijs pœnitentibus diu irasci nequit. 3. Singulare certamen in laboribus, cum ad talem patrem recurrere possis. 4. Magnum solatium & incentivum resignationis in divinam voluntatem, quoties quid patiendum occurrit, cum illud ab amabilissimo Patre paterno affectu immittatur.

Cogitabis, quomodo **D E U S** omnia & singula pijsissimi patris munia ergà te exercuerit te creando, redimendo, cibum & vestes corpori, pretiosissimumq; suum Corpus & Sanguinem in animæ tuæ sustentationem tribuendo, & denique dilectissimi filij instar te tractando. Reflecte deinde te suprâ teipsum, qualiter omnibus bonorum filiorum condi-

tionibus, uti sunt amor, timor, gratitudo, pietas, & reverentia erga patrem penitus destituaris, è contra verò perditis tuis factis DEUM inhonoraveris, primogenituram cœli venderis, ab illius domo profugeris, & pro terrenis voluptatibus jus æternæ hæreditatis non minus turpiter quàm miserabiliter comutaveris. - Immoraberis aliquamdiu in consideratione filij prodigi, illum tanquam vivam vitæ tuæ imaginem intuendo. Quem sicut in vitijs secutus es, ita & in conversione, & vitæ emendatione imitari tibi firmiter propones, ablegando inordinatos appetitus, quos instar immundorum animalium in anima tua pavisti, renunciando omnibus illicitis voluptatibus, magnaque consequendæ veniæ spe & fiducia ad æternum Patrem accedens dices: Pater peccavi in cœlum & coram te, non sum dignus vocari filius tuus, fac me sicut unum ex mercenarijs tuis.

PRO FERIA IV.

MEDITATIO QUARTA.

De anima infirma & Christo ejus Medico.

Considerabis aliquamdiu miserandum & sanguineis lachrymis deplorandum animæ

mæ tuæ statum, sensuum tuorum infirmitates, potentiarum cruciatus, superbix & torporis apostemata, plurimorum peccatorum vulnera, discurrendo seriem mandatorum Dei, inueniesq; quod à capite ad calcem non sit in te sanitas.

Igitur salutis desiderio accensus ad cœlestem medicum properans dices ; Domine anima mea in malis tabescit, sana obsecro eam, quia non est alius qui miseræ salutem ferre valeat, nisi tu solus DEUS & Salvator meus. His dictis expones ipsi infirmitates tuas, illarum causas & originem, deteges vulnera, tuas passiones, peccata, de DEO diffidentiam, & alios inanes timores, humiliter & confidenter malorum tuorum medelam expectans.

Recipies deinde magno affectu à cœlesti medico vitæ & passionis suæ tibi præscripta medicamenta, applicando vitæ illius humilitatem superbix tuæ tumoribus ; ipsius dolores & passionem illicitarum voluptatum apostematibus, illius felle & aceto tuis delictis & insatiabili tuæ concupiscentiæ extremâ ipsius paupertate medendo, tuam diffidentiam illius meritis, ac denique cuncta tua vul-

nera pretiosissimo sanguinis ipsius balsamo curando; utêrisq; dictis remedijs, quousque integram sanitatem, consequaris. Hac consecutâ, ne in malum relabaris, rogabis cœlestem medicum, ut tibi aliqua præservativa præscribere dignetur: uti sunt sequentia.

Primum, Verba Christi ad paralyticum: fili cave, ne pecces, ne tibi deterius quid accidat. 2. Abhorre summo opere peccata. 3. Parcè & discretè mundi delicijs uti. 4. Terræ fructibus non delectari 5. Cœlesti pane & pretiosissimo sanguine JESU CHRISTI vitam sustentare. 6. frequenter confiteri, recitare B. V. Rosarium, facere indies orationem mentalem & examen conscientia. Ut hæc remedia sint fructuosa, dices: Pater noster & Ave Maria.

PROFERIA V.

MEDITATIO QUINTA.

De Ove perditâ & Christo Pastore.

CONsiderabis, quod Christus Pastor bonus, ut ovium amorem sibi conciliaret, nostræ mortalitatis pellibus se vestiverit, & animam suam pro ovibus posuerit, pascens
 illas

illas corpore & sanguine suo, ovium suarum vulnera alligans, die nocteq; supra suum gregem vigilans, oves in peccatorum desertis errantes requirens, inventasque humeris suis ad cœlestes caulas reducens.

Meditaberis deinde, quomodo omnia prædicta circà te ovem perditam excercuerit, amando, sustentando, custodiendo & requirendo te. Igitur sicut ovis fidelis pastorem & reliquum gregem individuè sectatur, nec non tota quanta in pastoris utilitatem cedit; ita tu similiter Christi B. V. Sanctorumq; vestigijs fideliter inhærere propones, animamque, corpus & totum quod es, pastori tuo consecrabis non desiderando, nisi ut sanctissima ipsius voluntas in omnibus impleatur. Deinde sicut ovis perdita fauces lupi timet, crebris tenerrimisq; balatibus pastorem suum vocitat, si reperiatur, lubens ad gregem revertitur, verberaque pastoris patienter suscipit: ita & tu, si te ovem perditam agnoveris, perditionem & infortunium tuum deplorabis, animæ tuæ periculum, in quo versaris, diligenter ponderabis, invocabisq; pastorem animæ tuæ, ut te requirere, & ad gregem reducere dignetur, dicens: Erravi sicut

C 3

ovis.

ovis, quæ perijt, errare potui sed redire nescio, quare me pastor bone, rogo educaſ me, ex delictorum meorum deſertis, & ad gratiæ amicitiaſque tuæ caulas reducaſ.

PROFERIA VI.

MEDITATIO SEXTA.

De anima captiva & Deo Redemptore.

HAc die considerabis magnum redemptionis nostræ beneficium, recogitando miserabilem mundi statum, in quo ante Christi adventum versabatur, cum totus esset captivus Diaboli, inimicus DEI, condemnatus ad inferos, absque ulla alia spe salutis, quam adventus Christi Domini & Redemptoris.

Videbis etiam, quali pretio redempti sumus, nimirum pretiosissimo sanguine JESU CHRISTI. Ex qua consideratione elicies primo tenerrimum amorem erga Redemptorem tuum, qui te plus, quam seipsum dilexit, patiendo pro te majores totius mundi dolores & injurias. Secundo magnam animæ tuæ æstimationem, quæ tanto pretio fuit redempta, quæ ideo tibi cunctis rebus charior esse debet. Tertio magnam peccati detestatio-

tionem, quot tanto remedio oportuit deleri-

Propones tibi dolorosam Christi patientis imaginem, considerando ipsius agoniam & sudorem, colaphum & injurias in domo Annæ receptas, flagella, spinas, crucem & mortem. Cumq; pro te patiatur, elicies magnum compassionis affectum, & ipsius humilitatem, charitatem, patientiam, aliasq; virtutes, quæ in illius passione maximè elucet, imitandi fervens propositum desideriumq;. Cogitabis, quod sis JESU CHRISTI mancipium, quod ipse suo sanguine comparavit, cui die ac nocte servire nullumq; alium Dominum recognoscere obligatus es.

Offeres illi peccatorum tuorum, quibus vinctus tenobaris compedes & catenas. Propones firmiter, ipsi totâ vitâ tuâ fideliter inservire, rogabisq; ut signaculo passionis suæ te inurat vinculisque charitatis taliter constringat, ut nunquam ab ipso recedere possis.

PRO DIE SABBATI

MEDITATIO SEPTIMA.

De anima Christi Sponsa.

Considerabis quomodo CHRISTUS in ligno Crucis Sanctam Ecclesiam in

sponsam acceperit, dando ipsi pretiosissimum suum sanguinem pro arrha, & passionem suam pro dote. Similiter, quod in Baptismo animam tuam sibi desponsaverit, & veri amatoris instar plus quàm seipsum dilexerit: uniens se tibi in amore, vestiens te stolâ candida gratiæ, coronans te misericordia & in delicijs habens tecum versari, te intueri, tibi-que benefacere, cibans insuper te sanctissimo Corpore & potans pretiosissimo Sanguine suo, multisq; alijs beneficijs te afficiens, nec ullam tibi placendi occasionem intermittens.

Deinde cogitabis, quod in dulcissimo sponso tuo **JESU CHRISTO**, quidquid amari potest, perfectissimè invenitur. Est enim primò speciosus præ filijs hominum, & facies ejus valde decora. Secundò infinitè dives. Tertio nobilissimus utpote **DEI** filius. Quarto amabilissimæ naturæ & conditionis, cum ejus natura sit bonitas. Quintò semper in eodem statu permanet. Sextò infinito te amore prosequitur, cum pro te in ætatis suæ flore mori non recusaverit. Contra considerando te ipsam reperies, quod omnia jura fidelis sponsæ violaveris, sponsum tuum nec amando nec honorando, illius obli-

viscen-